

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 grudnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił L. S. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował wymaganych 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Ubezpieczony udowodnił ogólny staż pracy wynoszący 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 9 lat ,6 miesięcy i 13 dni stażu w szczególnych warunkach. Organ nie uwzględnił do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu: 3.09.1979 – 24.08.1986, 5.12.1988- 2.07.1991, 6.07.1992 – 3.01.1995, ponieważ wykazane w świadectwach wykonywania prac w warunkach szczególnych zajmowane przez wnioskodawcę stanowiska spawacz nie są zgodne z wykazem , stanowiącym załącznik do zarządzeń resortowych.

(decyzja – k. nienum . akt ZUS)

Ubezpieczony reprezentowany przez pełnomocnika uznał w/w decyzję za krzywdzącą i w dniu 3 stycznia 2018 r. złożył odwołanie. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury z dniem 6.11.2017 r oraz o zasądzenie kosztów postępowania , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odwołanie – k. 2 – 6)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie podając tą sama argumentacje co w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 14 -15)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

L. S. urodził się w dniu (...)

(bezsporne)

W dniu 9 października 2017 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

(wniosek o emeryturę – k. 1 akt ZUS)

Wnioskodawca nie jest członkiem OFE.

/okoliczność bezsporna/

Ubezpieczony posiada uprawnienia do pracy na stanowisku spawacza gazowego od 1 września 1971 r. oraz do pracy na stanowisku spawacza łukowego od 1 czerwca 1974 r., łukowego w osłonie blach i kształtowników od 1984 r, spawania półautomatycznego w osłonie CO2 MAG od 1986 r.

/ kserokopia książki spawacza – k. 8 - 12 /

Wnioskodawca w okresie od 3 września 1979 r do 31 maja 1996 r (16 lat i 9 miesięcy) był zatrudniony w jednym zakładzie, którego nazwa zmieniała się: B. – (...) Kombinat (...), Zakład Produkcji (...) w B., Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B., Przedsiębiorstwo (...) sp. z oo , na stanowisku spawacza.

W okresie zatrudnienia w tym zakładzie (poza okresami: 24.06.1981 – 11.01.1983 – urlop bezpłatny w związku z zawartą umową na budowę elektrowni w NRD, 12.09.1983 – 7.02.1984 w związku z budową eksportową w NRD,

27.08.1986 – 4.12.1988 r – budowa eksportowa dla firmy (...), 4.07.1991 – 5.07.1992 - budowa eksportowa dla firmy (...), 4.01.1995 – 31.05.1996 – budowa eksportowa dla firmy (...) – łącznie 6 lat, 4 miesiące i 5 dni – w tym okresie wykonywał prace spawalnicze) - stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace spawalnicze – spawał głównie konstrukcje stalowe, półautomatem , elektrycznie pod osłoną gazową (dwutlenek węgla bądź mieszanina dwutlenku węgla i argonu). Spawał także elektrodami. Prace spawalnicze wykonywał na hali. Inni pracownicy przygotowywali belki i konstrukcje, wnioskodawca wyłącznie spawał.

W okresie zatrudnienia miał wypłacany dodatek szkodliwy (1979,1980,1984, 1986, 1990, 1989, 1993, 1994, .

/zeznania wnioskodawcy – e – prot. z dnia 17.04.18 00:02:06 i nast. w zw. z e – prot. z dnia 22.05. 18 00:13:18 , zeznania świadka S. S. – e – prot. z dnia 22 maja 2018 00:05:06 i nast., dokumentacja osobowa – świadectwo pracy, angaże, umowy na budowy eksportowe, świadectwa pracy za okres zatrudnienia w E., karty wynagrodzeń – akta osobowe zał. do akt 287/18, wpisy w książce spawacza – k. 11 - 12 /

W dniu 31 maja 1995 r zostało wystawione świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, z którego wynika, że L. S. był zatrudniony:

- od 3.09.1979 r do 31.05.1996 r , od 3.09.1979 r do 24.08.1986 r w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w B. i od 5.12.1988 r do 02.07.1991 r w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w B., od 6.07.1992 r do 3.01.1995 r w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę spawacza – wymienioną w wykazie A dziale V poz. 12 pkt. 9,10 rozporządzenia RM z dnia 7.02.1983 r na stanowisku spawacza, wymienionym w wykazie A dziale V poz. 12 pkt. 9,10 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 r w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach.

/świadectwo – k. 10 akt ZUS/

W dniu 11 czerwca 1996 r została wystawiona opinia o wnioskodawcy, zatrudnionym w okresie 3 września 1979 r do 31 maja 1996 r na stanowisku spawacza, zgodnie z którą ubezpieczony jako spawacz scalał i spawał wg. dokumentacji konstrukcje stalowe jak słupy, dźwigary, stężenia belki oraz ślusarkę budowlaną.

/kserokopia opinii – k. 13/

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze wynoszący 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dokumentów jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy oraz świadka. Zeznania świadka, jako osoby nie będącej zainteresowanym rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracownikiem tego samego zakładu pracy, pracującym na sąsiednim stanowisku co ubezpieczony, w tym samym czasie co wnioskodawca, nie budzą wątpliwości, są wiarygodne, logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w dokumentacji osobowej wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1383), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku oraz posiada wymaganą ilość okresów składkowych i nieskładkowych. Nie jest także członkiem otwartego funduszu emerytalnego. W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85 – LEX 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84 – LEX 14625).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań świadka i z przesłuchania wnioskodawcy oraz załączył dokumentację pracowniczą.

Pracę **spawacza** zaliczyć należy do prac w warunkach szczególnych. Pomocnicze znaczenie w tym zakresie ma wykaz zawarty w załączniku nr 1 do zarządzenia Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałami Budowlanymi z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu

Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach. Stanowisko to wymienione zostało w Wykazie A Dziale XIV, poz. 12, pkt 1 – spawacz elektryczny i gazowy. W ocenie Sądu przedsiębiorstwo w którym był zatrudniony wnioskodawca miało charakter budowlany.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku wskazuje, że wymienione w poz. 12 Działu XIV prace – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomotowodorowym są pracami w szczególnych warunkach.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że skarżący nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie uznał wnioskodawcy jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia 3.09.1979 – 24.08.1986, 5.12.1988- 2.07.1991, 6.07.1992 – 3.01.1995 – w B. – (...) Kombinat (...), Zakład Produkcji (...) w B., Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.. Był to jeden zakład, który zmieniał nazewnictwo.

W ocenie Sądu wnioskodawca wykazał, iż podczas tego zatrudnienia wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach na stanowisku spawacza, łącznie ponad 15 lat – wraz z okresem uznanym przez organ rentowy, nawet przy wyłączeniu okresów budów eksportowych. Przy czym w tym okresie także wykonywał prace spawalnicze.

Należy przypomnieć, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

Świadek i ubezpieczony zgodnie zeznali, że ubezpieczony posiadał uprawnienia do spawania i podczas spornego zatrudnienia pracował na stanowisku spawacza. Pracę wykonywał na hali, gdzie spawał elektrycznie, także półautomatem w osłonie gazowej. Praca ubezpieczonego polegała na spawaniu elektryczno – gazowym. Spawał głównie konstrukcje. Materiał do spawania przygotowywali inni pracownicy. W okresie zatrudnienia miał wypłacany dodatek szkodliwy. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie wnioskodawca wykazał zatem, że przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach, łącznie z okresem uznanym przez organ rentowy.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w dniu 9 października 2017 r., a w dniu (...) ukończył 60 lat, zatem prawo do emerytury należało wnioskodawcy przyznać od dnia 6 listopada 2017 r. tj. od dnia ukończenia wieku emerytalnego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

Natomiast na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy w pkt 3 sentencji wyroku zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 z późn. zm).